

[Poul Hansen (Kalundborg).]

og det konservative folkeparti stiller sig udenfor.

Efter vor opfattelse er det sagligt forsvareligt, hvad der er aftalt. Der er kun to forhold, som jeg kort skal berøre. Vi er fra vor side tilfredse med, at den udbygning af luftvåbnet, som både skal sikre beredskabet og flyvesikkerheden, ikke anfægtes. Med hensyn til hjemmeværnet, som er blevet stærkt diskuteret, finder jeg anledning til at understrege, at besparelserne er af meget moderat karakter, og at de ikke giver ringere vilkår for den tjeneste, der under stor offentlig udføres på frivillighedens grund.

Til de stærke kritikere på konservativt hold vil jeg endelig sige: Mener man at have noget stærkt moralsk grundlag for kritikken, når man selv nægtede at forhandle om de økonomiske forhold og dermed henviste regeringen til at søge forhandling med det radikale venstre? Og hvad har man hos de konservative egentlig tænkt ved de opfordringer, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen gentagne gange har rettet til det radikale venstre om, at der mellem dette parti og venstre skulle skrives et fælles arbejdsprogram? Tror man, at et sådant fælles program ikke også måtte tage stilling til forsvaret?

Jeg kan tilsidst sammenfatte mine betragtninger således:

Socialdemokratiet er ved indgangen til det nye folketingsår rede til forhandling og samarbejde om de foreliggende udenrigspolitiske problemer, om den økonomiske politik og om de reformer, der er angivet i statsministerens redegørelse. I den økonomiske politik vil målet for os være en fortsættelse af valutastabiliseringen under størst mulig hensyntagen til produktion og beskæftigelse.

Vi beklager, at to af folketingets største partier, venstre og det konservative folkeparti, i de seneste uger har valgt de korslagte armes politik overfor det saglige arbejde og i en situation, der netop måtte tilskynde til sagligt samarbejde, har rettet bestræbelser mod at fremkalde politisk uro og strid. Vi tror ikke, at befolkningen billiger denne holdning, og vi finder, det er trist, at uro og ustabilitet så hurtigt under den nye grundlov skulle præge vore parlamentariske forhold. Det har været heldigt, at et flertal

trods dette har kunnet samles om at gøre dagens gerning, og det er vort håb, at det stadig må være således.

Vi har fået en ny erfaring for, at systemet med mindretalsregeringer ikke giver tilfredsstillende arbejdsforhold, og vore tanker vil i den kommende tid ikke kunne undgå at beskæftige sig med det problem, hvorledes vi skal nå frem til forhold, hvorunder en mere langsigtet politik kan tilrettelægges.

Erik Eriksen: Må jeg begynde med at bede den højtærede formand om tilladelse til i talens løb at bringe enkelte citater.

Det påhviler som bekendt statsministeren i henhold til grundlovens § 38 på det første møde i det nye folketingsår at give en redegørelse for rigets stilling og for de planer, regeringen har for den kommende tid.

Jeg synes ikke åbningstalen i år opfyldte de forventninger, man med rette kunne nære til den. Det samme var forøvrigt tilfældet med talen sidste år, men da undskyldte den højtærede statsminister sig med de særlige forhold ved regeringens tiltræden, d. v. s. den korte tid, der havde været til forberedelse. Statsministeren sagde ved den lejlighed, at han ville lægge vægt på, at kommende regeringer på dette punkt søgte at leve op til det, den nye grundlovs fædre havde forestillet sig med denne status over rigets stilling.

På denne baggrund er det vel naturligt, at medlemmerne i år mødte med særlige forventninger. Den socialdemokratiske presse havde ydermere stemt vore forventninger i vejret. Således meddelte f. eks. bladet „Vestjyden“ den 30. september, at statsministerens tale i år ville blive af et

„bredere og længere snit end tidligere.

Den vil få mere farve over sig end de gamle trontaler, der nærmest var et katalog, regeringen fremlagde. Statsministerens tale på tirsdag går et spadestik dybere og vil omhandle situationens problemer, såvel på det indenrigs- som på det udenrigspolitiske område.“

Så mange var ordene, men dertil kom, at der her i bygningen og måske andetsteds gik rygter om, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, forinden talen blev holdt, skulle have lejlighed til at have den til gennemlæsning. Jeg mener at kende det ærede medlems tankegang og hele opfattelse så vel,